

Vertrouwelijke omgang

“En de HEERE sprak tot Mozes van aangezicht tot aangezicht, gelijk een man met zijn vriend spreekt” (Exodus 33:11).

Mozes, de trouwe dienstknecht van God, kwam in een boze tijd met beslistheid op voor de eer van God. De Israëlieten hadden voor zichzelf een afgod, het gouden kalf, gemaakt. Voor God was de legerplaats van Israël daardoor verontreinigd. Mozes voelde dat heel diep, maar hij wilde de persoonlijke gemeenschap met God niet missen. Daarom sloeg hij zijn tent op buiten de legerplaats en noemde ze “de Tent der samenkomst” (vers 7). Hier wilde hij gemeenschap met zijn God hebben.

God erkende deze daad: de wolkkolom, het teken van de tegenwoordigheid en de heerlijkheid van God, maakte zich één met deze tent. Bovendien echter - en dat was nog oneindig veel kostbaarder voor Mozes - kwam God daadwerkelijk met hem samen in een vertrouwelijke omgang als nooit tevoren: “De HEERE sprak tot hem van aangezicht tot aangezicht, zoals een man met zijn vriend spreekt”. Wat een gezegende gemeenschap was dat!

Soortgelijke ervaringen zullen ook nu het deel van een ieder zijn voor wie de eer van de Heer boven alles gaat en die gewillig “tot Christus uitgaat buiten de legerplaats, Zijn smaad dragend” (Hebreeën 13:13). Het lijden dat zo'n weg van afzondering van alle soort van kwaad met zich meebrengt, zal blijken de moeite waard te zijn met het oog op de innige vertrouwelijke omgang en gemeenschap die de Heer iemand dan schenkt.

Het gaat er op zich niet om buiten te staan, maar daar te zijn waar Hij is. Wanneer Hij echter Zelf buiten is - buiten het gebied waar de mens zijn godsdienstige activiteiten ontvouwt - dan mag de keus niet moeilijk vallen; dan geldt het: “tot Hem” uit te gaan!

De vraag is alleen maar, of wij als gelovigen kunnen leven zonder Zijn goedkeuring en Zijn innige nabijheid. Mozes kon daar beslist niet buiten, en hij werd rijkelijk beloond.

(Uit: „Der Herr ist nahe“).